

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 15C/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715200768
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Krnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715200768.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Krnáčovou, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35807598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanej Slovenská republika v zastúpení Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou pôvodne doručenu dňa 27.9.2012 žiadal žalobca priznať náhradu majetkovej škody vo výške 175,-- € a nemajetkovej ujmy vo výške 663,84 €, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu spolu s trovami konania. Pôvodne podanú žalobu viedol súd pod sp. zn. 15C 166/2012. Uznesením zo dňa 22.2.2012 spojil viacero vecí na spoločné konanie s tým, že predmetom spojenia bolo aj konanie vedené pôvodne pod sp. zn. 15C 166/2012. Vec sa viedla pod sp. zn. 15C 186/2012. Po nariadení pojednávania vo veci vedenej pod sp. zn. 15C 186/2012 dňa 11.9.2014 súd vylúčil pôvodnú žalobu pod sp. zn. 15C 166/2012 na samostatné konanie vzhľadom k tomu, že nebol pripojený exekučný spis, s ktorým bolo potrebné sa vo veci oboznámiť. Po vylúčení žaloby bolo pridelené č.k. 15C 15/2015. Touto žalobou žiadal žalobca zaviazať žalovaného na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodov nerozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Žalobca sa písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasledujúcich Exekučného poriadku domáhal vykonania exekúcie v jednotlivých exekučných veciach voči rôznym dlžníkom. Po podaní návrhov na tunajší súd boli spísané žiadosti podľa ustanovenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku na zmenu v osobe exekútora. Žalobca očakával, že súd svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy požadoval z toho dôvodu, že nebolo v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote rozhodnuté o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd aj napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodla o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu navrhli, aby si súd pripojil a oboznámil sa s príslušnými exekučnými spismi Okresného súdu Zvolen. Postup súdu hodnotil za nesprávny v rozpore so zákonom a neexistuje podľa vyjadrenia žalobcu okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priesťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Žalobcovi tým vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo

veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Okrem toho žiadal náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch s tým, že boli ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že nastanú účinky predpokladané v ustanovení § 44 ods. 8 EP a správny postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolventnosti povinného. Žalobca si teda uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánu a rozhodovania za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom stanovenom čase predpokladaný stav zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky sumy jednotlivo určené v konaní, ktorých výpočet nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55,32 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Žalovaný zaslal súdu vyjadrenie v pôvodnej veci dňa 12.7.2013, v ktorom namietal dôvodnosť uplatňovaného nároku. Uviedol, že žalobca síce uviedol časť dôkazov najmä odkazuje na exekučné spisy, ale v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na tunajší súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať práve žalobca. Zo žaloby nie je jednoznačne jasné na základe akého titulu si uplatňuje náhradu škody, keď v žalobe sa tieto tituly prelínajú a jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje nárok. Ďalej uviedol, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je ani oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Túto právomoc majú tak predsedovia súdov, ako aj Ústavný súd SR. Nárok uplatnený v tomto konaní považoval za predčasne uplatnený nárok nad rámec spojeného konania vzhľadom k tomu, že nebol v lehote uplatnený na predbežné prejednávania nároku na náhradu škody práve u žalovaného. Nebola poskytnutá žiadna súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým bola zmarená akákoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám žalobca požiadal. V tejto súvislosti žalovaný poukazoval aj na rozhodnutia tak Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR. Pokiaľ išlo o existenciu prieťahov v konaní podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prieťahov v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia a ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, prípadne právoplatného rozhodnutia Európskeho práva pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z uvedených dôvodov mal žalovaný za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. K materiálnej škode ako k paušálnej sume poukázal na ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., kde sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa žalovaného nevyhnutne preukázať existenciu škody a jej výšku, pričom vyčíslenie škody zo strany žalobcu nie je preukázané, je hypotetické bez preukázania skutočnej škody, ktorá žalobcovi v tejto súvislosti mala vzniknúť. Postup žalobcu považovali za účelový, kde požadoval len paušálne sumy za spomínané činnosti. Okrem toho sa vyjadrovali aj nemajetkovej ujme, ktorú žiadal žalobca priznať a poukazoval na ustanovenie § 17 ods. 2 a 3 vyššie citovaného zákona. Aj v tejto časti mali za to, že nárok je nedôvodný a žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy. Navyše uviedli, že žalobca ako aj jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu európskej komisie, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Vzhľadom na tieto skutočnosti považovali žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú a navrhovali ju v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobou žiadal žalobca priznať majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu z titulu exekučného konania vedeného pod sp. zn. EX 11877/2010 voči povinnému Q. D., nar. XX.X.XXXX. Súd si pripojil a oboznámil sa s exekučným spisom sp. zn. 11Er 130/2005, z ktorého bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi došla na tunajší súd 7.2.2005. Tunajší súd vo veci vydal poverenie dňa 21.2.2005. Následne 26.9.2005 bol doručený tunajšiemu súdu návrh na zastavenie exekúcie. 12.10.2005 išla z tunajšieho súdu žiadosť na súdneho exekútora na doloženie exekučného spisu za účelom rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie. 27.12.2006 bol doručený návrh na zastavenie exekúcie. 30.5.2005

doručil oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Následne 25.5.2009 bola doručená tunajšiemu súdu žiadosť o poskytnutie informácie v exekučnom konaní. 3.6.2009 bolo rozhodnuté o zmene súdneho exekútora. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28.5.2010.

Tunajší súd vo veci nariadil pojednávanie s tým, že účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili. Žalovaný doručil súdu 13.3. žiadosť o ospravedlnenie neúčasti a súhlas s pojednávaním v ich neprítomnosti. Žalobca cestou právneho zástupcu zaslal súdu 13.3. návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a žiadosť o prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 2, písm. c/ O.s.p. do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v konaní vedenom na OS Prešov pod sp. zn. 7C 6/2010, kde sa riešia prejudiciálne otázky, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika. Súd uznesením dňa 19.3.2015 konanie o návrhu na prerušenie konania do rozhodovania Ústavného súdu SR zastavil a konanie o žiadosti na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zamietol. S poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu rozhodnutia o zmene exekútora (ďalej len zákona č. 514/2003 Z.z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 4 vyššie citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 vyššie citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 vyššie citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1, veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku (ďalej len EP) konanie začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005 ak ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 8 EP v znení platnom od 1.6.2010, t.j. v čase podania žiadosti o zmenu exekútora oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať

na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30-tich dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 9 EP v znení platnom od 1.6.2010, t.j. v čase podania žiadosti o zmenu exekútora súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa ods. 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

V prejednávanej veci si žalobca uplatňoval nároky na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen v exekučných konaniach tým, že nebolo rozhodnuté o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora. Podľa nich súd nepostupoval vo veci sústredene a vydal rozhodnutie až po veľmi dlhej dobe. Súd sa oboznámil s pripojenými exekučnými spismi, kde je možné konštatovať, že žiadosti došli na tunajší súd na zmenu osoby súdneho exekútora do 31.5.2010. To znamená, že sa postupovalo podľa ustanovenia § 44 ods. 8 v znení do 31.5.2010. Podľa tohto zákonného ustanovenia oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30-tich dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Podľa ods. 9 súd v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Z pripojených spisov mal súd za to, že súd postupoval v zmysle zákonného ustanovenia a po doručení žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora vyzval pôvodného exekútora na vyčíslenie trov exekúcie. Vo väčšine prípadov však následne došlo k vyhláseniu exekúcie za neprípustnú a k zastaveniu exekúcie.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Z praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánov verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí. Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorému dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania mal súd za to, že nárok žalobcu v celom rozsahu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen je neopodstatnený. Vychádzal z exekučných spisov tak ako to je vyššie konštatované a z ktorých vyplýva, že súd vo veci rozhodol. Síce nebolo rozhodnuté v lehote do 30-tich dní od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora, avšak vo všetkých veciach bol zachovaný zákonný postup a boli vyzvaní pôvodní súdni exekútori na vyčíslenie trov exekúcie. Navyše, keďže exekúciu súd považoval za neprípustnú rozhodol o jeho neprípustnosti a následne o zastavení exekučného konania. Ohľadne prípadného prietahu sa ani v jednej exekučnej veci nevedlo disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností a je správne a zákonné, aby bolo vydané spravodlivé rozhodnutie, prípadne aj po lehote ako nespravodlivé v zákonom stanovenej lehote. K rozhodnutiu sú potrebné

podklady a bez potrebných podkladov nie je možné včas vo veci rozhodnúť. K rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora boli potrebné vyššie citované a uvádzané podklady od pôvodného exekútora, ktoré nebolo možné zabezpečiť v 30-dňovej lehote. Objektívne tak nebolo možné rozhodnúť v zákonnej lehote. Žalobca ako oprávnený v exekučnej veci v každej, v ktorej podal žalobu a je predmetom tohto preskúmania, nepresadzoval vydanie rozhodnutia o zmene exekútora zákonnými možnosťami, nejako sa skoršieho rozhodnutia nedomáhal, vychádzajúc z obsahu exekučných spisov. Žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas tejto doby bol v neistote, ktorá by mu hrozila, prípadne, že v dôsledku tejto neistoty mu akákoľvek škoda mala vzniknúť alebo vznikla. Nepreukázal ani ďalšie skutočnosti uvádzané v žalobách, kde poukazoval na riziko z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nakoľko pojem zbytočné prieťahy je pojmom autonómym, ktorý nemožno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Konkrétne v jednotlivých exekučných spisoch vyplýva, že sa jednalo o hromadné podania, ktoré došli do jednotlivých exekučných vecí v rovnaký deň. Na vybavenie takéhoto množstva podaní bolo potrebné nielen materiálne, ale aj personálne zabezpečenie jednotlivých oddelení, ktoré vybavujú príslušnú agendu. Zo všetkých uvedených dôvodov mal súd za to, že nárok žalobcu je neopodstatnený.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy aj napriek poučeniu v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal jej vznik. Účastníci majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uniesť dôkaz alebo poukázať na dôkaz na preukázanie tvrdých skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Okrem oboznámenia sa s exekučnými spismi pred tunajším súdom iné návrhy na doplnenie dokazovania zo strany žalobcu neboli. Tak ako je už vyššie konštatované súd po oboznámení sa s pripojenými exekučnými spismi mal za to, že nárok žalobcu je v celom rozsahu neopodstatnený. Snáď len na záver je potrebné uviesť, že samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným a nie je ani dôvodom pre vznik insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní. Tieto všeobecne známe riziká sú rizikom každého podnikateľského subjektu. Nepochybne žalobcovi musela byť všeobecne známa táto skutočnosť vzhľadom na predmet jeho podnikania čo je poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a to ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, ako aj z rozhodovacej praxe všeobecných súdov v danej problematike a tiež rozhodcovských súdov. Preto ak žalobcovi by aj vznikla majetková škoda a nemajetková ujma nebola preukázaná súvislosť ich vzniku s postupom Okresného súdu Zvolen. Všetky tieto skutočnosti súd vyhodnotil v neprospech žalobcu a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 151 ods. 1, veta prvá O.s.p. s tým, že sa jedná o návrhové konanie, kde si žalovaný, ktorý bol v konaní úspešný neuplatnil právo na náhradu trov konania, preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 2 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal

jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

9) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

10) bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).